

Anonymizované znění

Překlad

C-190/23 – 1

Věc C-190/23

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

17. února 2023

Předkládající soud:

Tribunal Judiciaire de Paris (Francie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

17. února 2023

Žalobce:

Procureur de la République de Paris: Section S2

Obžalovaní:

VGG AG

VGG ENTERTAINMENT INC

Dan A.

SAS M. Trade

SASU D.

SAS T. Logistique

Arthur C.

SAS S.

Grégory B.

David C.

David M.

IE

CID

**ŽÁDOST O ROZHODNUTÍ
O PŘEDBĚŽNÉ OTÁZCE
PŘEDLOŽENÁ SOUDNÍMU DVORU
EVROPSKÉ UNIE**

[omissis]

ANONYMIZACE ŽÁDOSTI

Na základě článku 95 jednacího řádu Soudního dvora se vyšetřující soudci rozhodli předložit tuto žádost jako anonymní, neboť jde o předběžnou otázku položenou ve fázi vyšetřování, tedy v neveřejném řízení, jehož obsah je v souladu s článkem 11 francouzského trestního řádu přístupný pouze účastníkům řízení.

Obviněnými dotčenými tímto vyšetřovacím řízením jsou internetové stránky nabízející prodej vstupenek na sportovní, kulturní a komerční akce. Jejich názvy budou pro účely této žádosti uvedeny zkratkou.

I. ÚČASTNÍCI PŮVODNÍHO ŘÍZENÍ A JEJICH ZÁSTUPCI

1. Le procureur de la République de PARIS (státní zástupce v Paříži, Francie)
[omissis]
2. VGG AG *[omissis]*
3. VGG ENTERTAINMENT INC *[omissis]*
4. A. Dan a jeho společnost SAS M. TRADE
5. SASU D. zastoupená ředitelem A. Danem,
6. K. Armand *[omissis]*
7. SAS T. LOGISTIQUE a její právní zástupce C. Arthur
8. SASU S. a její zástupce B. Grégory
9. C. David

2

Anonymizované znění

10. M. David

11. SARL C, Représentant légal: právní zástupce: A. Michel, jednající v postavení jednatele

[omissis]

II. PŘEDMĚT SPORU A RELEVANTNÍ SKUTEČNOSTI

5. Vyšetřování je vedeno ve věci týkající se prodeje vstupenek na kulturní a sportovní akce na základě několika stížností podaných producenty a pořadateli těchto akcí a dále řadou lidí, kteří se považují za poškozené obchodními praktikami používanými na internetových stránkách [www.____fr](#) et [www.____com](#). Tyto stránky jsou součástí skupiny VGG Group, jejímiž členy jsou mimo jiné společnosti VGG Entertainment Incorporated a VGG AG.

6. VGG Entertainment Inc. je společnost založená podle práva Spojených států amerických, zapsaná ve státě Delaware, která hostuje pouze internetové stránky [www.|BB|.fr](#).

7. VGG AG je společnost založená podle švýcarského práva, která byla zapsána v kantonu Ženeva dne 5. ledna 2012 a hostuje mimo jiné internetové stránky [www.|^^U.com](#).

8. Výše uvedené společnosti hostují různé internetové stránky, které nabízejí dva druhy služeb:

- na jedné straně, pokud společnost VGG získala výslovný souhlas pořadatelů akcí, mohou prostřednictvím jejich internetových stránek přímo nabízet k prodeji vstupenky na akce za cenu, kterou si sami určí;
- na druhé straně poskytují jednotlivé internetové stránky možnost prodeje „z druhé ruky“, kde mohou kupující a prodávající kupovat a prodávat vstupenky na různé sportovní, kulturní a komerční akce.

9. Rychlý rozvoj společnosti VGG byl provázen řadou soudních řízení:

Na jedné straně upozorňovali na problémy spotřebitelé, jelikož se zvyšujícím se počtem transakcí neprováděla společnost VGG vždy potřebné kontroly. V období od 30. ledna 2017 do 3. ledna 2018 podalo několik stovek spotřebitelů stížnosti k Service National des Enquêtes (Národní vyšetřovací služba, Francie) (SNE) při DIRECTION GENERALE DE LA CONCURRENCE, DE LA CONSOMMATION ET DE LA REPRESSION DES FRAUDES (Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž, ochranu spotřebitele a potírání podvodů, Francie) (DGCCRF) nebo přímo ke státnímu zastupitelství, které se týkaly prodeje

prostřednictvím internetových stránek www.____.fr et www.____.com. Tito stěžovatelé zejména vytýkají, že:

- z jejich bankovních účtů byla stržena vyšší částka, než jaká byla uvedena na konci procesu objednávky,
- na vstupenkách je uvedena podstatně nižší cena, než jakou zaplatili,
- na obdržené vstupence je uvedeno jméno třetí osoby.

10. Na druhé straně se proti vstupu společností VGG do odvětví prodeje vstupenek ohradily subjekty působící na „primárním trhu“, tedy producenti, pořadatelé nebo nositelé práv k využití akcí či představení.

11. Mezi těmito subjekty působícími na primárním trhu jsou například organizace Prodiss (Syndicat national des producteurs, diffuseurs, festivals et salles de spectacle musical et de variété [Národní svaz producentů, provozovatelů vysílání, pořadatelů festivalů a provozovatelů hudebních sál a variety, Francie]), UEFA (Unie evropských fotbalových asociací), Foot Unis, UFC QUE CHOISIR (sdružení spotřebitelů) a divadlo Théâtre du Châtelet.

12. Tyto subjekty podaly trestní oznámení nebo vstoupily do probíhajícího vyšetřování jako „poškození“ v rámci adhezního řízení. Domnívají se, že činnost společností VGG poškozuje bezpečnost trhu i spotřebitele.

13. V pozadí tohoto sporu, posuzovaného z hlediska trestního práva, stojí liberalizace trhu se vstupenkami a otázka souvisejících zisků, jejichž právní rámec společnosti VGG napadají.

14. Na základě provedeného vyšetřování a výsledků předložila Národní vyšetřovací služba Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž, spotřebitele a potírání podvodů (DGCCRF) státnímu zástupci v Paříži zprávu ze dne 4. ledna 2018 podle ustanovení článku 40 trestního řádu, v níž popsala skutky kvalifikované jako:

- prodej a pokus prodeje vstupenek za vyšší cenu, než je pevná zveřejněná cena vstupenek na koncerty dotované státem, departementy nebo obcemi (článek 1 loi du 27 juin 1919 portant répression du trafic des billets de théâtre [zákon ze dne 27. června 1919 o potírání obchodu se vstupenkami na divadelní představení]);
- prodej, nabízení k prodeji a vystavování za účelem prodeje a poskytování prostředků za účelem prodeje vstupenek na sportovní, kulturní nebo komerční akci nebo na živé vystoupení, a to soustavně a bez povolení producenta, pořadatele nebo nositele práv k využití této akce nebo vystoupení (článek 313–6-2 trestního zákoníku).

15. Podáním obžaloby a doplnění obžaloby ze dne 4. června, 8. srpna, 6. prosince 2018, 31. května 2019, 15. března a 6. listopadu 2020 podal státní zástupce vyšetřujícímu soudu návrh na zahájení řízení za účelem prošetření skutků naplňujících skutkovou podstatu trestných činů klamavé obchodní praktiky a nezákonného dalšího prodeje vstupenek. Řízení bylo spojeno s jinou věcí, ve které již bylo vedeno řízení na základě předchozího trestního oznámení s návrhem na příbrání do řízení jako poškozeného.

16. Na základě hodnocení závažných nebo shodujících se nepřímých důkazů provedených v řízení existovalo důvodné podezření, že se společnosti VGG podílely jako pachatelé nebo účastníci na spáchání výše uvedených trestných činů, a proto proti nim bylo dne 27. září 2021 zahájeno trestní řízení.

17. Z tohoto důvodu byly [omissis] dne 10. prosince 2021 vyslechnuty ve věci samé.

18. Společnosti VGG uznaly stížnosti vycházející ze spáchání klamavých obchodních praktik a přijaly opatření směřující k náhradě škody spotřebitelům, kteří si koupili vstupenky. Odmítly však důvodnost stíhání pro nezákonný další prodej vstupenek.

19. [omissis].

21. Krom toho společnosti VGG napadly slučitelnost francouzských předpisů o postihování dalšího prodeje vstupenek, konkrétně článku 1 zákona ze dne 27. června 1919 o potírání obchodu se vstupenkami na divadelní představení a článku 313–6-2 trestního zákoníku, přijatého na základě loi no 2012–348 du 12 mars 2012 tendant à faciliter l'organisation des manifestations sportives et culturelles (zákon č. 2012–348 ze dne 12. března 2012 o podpoře pořádání sportovních a kulturních akcí) s unijním právem, jelikož jsou podle nich v rozporu s řadou zásad a předpisů práva Evropské unie. V tomto ohledu společnosti VGG ve svých vyjádřeních ze dne 4. května 2022 a 14. listopadu 2022 předložily akademická právní stanoviska a své argumenty pro částečné zastavení trestního stíhání, podle kterých:

- Skutky spočívající v prodeji vstupenek, z nichž jsou společnosti VGG obviněny, jsou založeny na zákazu prodeje těchto vstupenek, který podle nich zasahuje do výkonu hospodářské činnosti v rámci Unie a spadá do oblasti působnosti unijního práva, a společnosti VGG se tudíž mohou dovolávat ustanovení článku 49 Listiny základních práv a [článků] 52 a 56 Smlouvy o FEU;
- Článek 1 zákona ze dne 27. června 1919 a článek 313–6-2 trestního zákoníku jsou v rozporu s články 52 a 56 Smlouvy o FEU z důvodu, že stanoví zákaz dalšího prodeje nebo podpory dalšího prodeje vstupenek zakoupených na primárním trhu mezi evropskými fyzickými nebo právníckými osobami usazenými ve dvou různých členských státech,

který je s ohledem na legitimní důvody uvedené v článku 52 SFEU a naléhavé důvody obecného zájmu nepřiměřený;

- Článek 313–6-2 trestního zákoníku je v rozporu s čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie, neboť stanoví příliš přísné tresty vzhledem k nízké závažnosti spáchaných trestných činů;
- Článek 1 zákona ze dne 27. června 1919 je v rozporu s čl. 49 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie z důvodu, že neumožňuje dotčeným osobám zjistit, zda se prodej nebo další prodej, který uskutečňují, týká dotované nebo zvýhodněné vstupenky, ani neumožňuje jednotlivcům znát přesnou výši trestu, který jim hrozí, jelikož tento trest je vyjádřen ve starých francích bez výslovného odkazu na platné právní předpisy;
- Článek 313–6-2 trestního zákoníku je v rozporu s čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie, neboť vyvolává nejistotu na straně osoby poskytující prostředky za účelem prodeje vstupenek na akci nebo představení, jelikož tato osoba není schopna zjistit, zda prodejce získal souhlas producenta, pořadatele nebo nositele práv k užití, přičemž pojem pořadatel není ani v platných právních předpisech jasně definován.

22. S ohledem na výše uvedené společnosti VGG navrhuje, aby byly Soudnímu dvoru Evropské unie položeny níže uvedené předběžné otázky, jelikož zásada přednosti a přímého účinku unijního práva Evropské unie vyžaduje, aby trestní soud ověřil, zda jsou trestněprávní předpisy použitelné na projednávanou věc v souladu se Smlouvami, zejména pak se zárukami, svobodami a přímo použitelnými předpisy práva Evropské unie.

III. PRÁVNÍ USTANOVENÍ

23. Kvalifikace skutků, pro které vyšetřující soudce zahájil dne 27. září 2021 trestní řízení proti společnostem VGG a pro které jsou tyto společnosti nadále stíhány:

- „prodej vstupenek na dotované koncerty nebo představení za ceny vyšší, než je jejich nominální hodnota“; trestný čin stanovený v článku 1 zákona ze dne 27. června 1919 o potírání obchodu se vstupenkami na divadelní představení;
- „prodej, nabízení k prodeji a vystavování za účelem prodeje vstupenek na živá vystoupení, a to soustavně a bez souhlasu producentů, čímž vznikla škoda zejména organizacím UEFA, Théâtre du Châtelet, Prodiss, Première Ligue a dalším...“; trestný čin stanovený v článku 313–6-2 trestního zákoníku;

- „*podstatné narušení ekonomického chování spotřebitele, v projednávané věci nabízením prodeje vstupenek s klamavým uvedením, podle okolností daného případu:*
  - *snížené ceny po celou dobu procesu rezervace,*
  - *informace, že vstupenky budou k dispozici pouze po omezenou dobu,*
  - *postavení prodávajícího,*
  - *nebo chybějící údaj o tom, že prodávaná vstupenka nebude vydána na jméno spotřebitele, ale třetí osoby, bez označení, že jde o vstupenky z dalšího prodeje“; trestný čin klamavých obchodních praktik stanovený v člancích L. 121–2 až L. 121–4 a L. 132–2 code de la consommation (zákon o ochraně spotřebitele).*

24. Je třeba připomenout, že společnosti VGG v zásadě uznávají obvinění týkající se klamavých obchodních praktik, samy nabídly odškodnění spotřebitelům, kteří podali stížnost, a změnily prezentaci své platformy tak, aby byly spotřebitelům poskytnuty příslušné informace.

25. Naproti tomu zpochybňují následující ustanovení s ohledem na právo a zásady Evropské unie, s tím, že tato ustanovení vyžadují výklad ze strany Soudního dvora Evropské unie.

IV. VNITROSTÁTNÍ USTANOVENÍ POUŽITELNÁ NA SKUTKOVÉ OKOLNOSTI SPORU

26. Článek 1 zákona ze dne 27. června 1919 o potírání obchodu se vstupenkami na divadelní představení:

„Kdo byl usvědčen z trestného činu prodeje, dalšího prodeje nebo pokusu prodeje nebo dalšího prodeje vstupenek zakoupených v pokladně divadla nebo v místě prodeje vstupenek na koncert, které jsou jakýmkoli způsobem dotovány nebo podporovány státem, departementy nebo obcemi, za vyšší cenu, než je cena stanovená a vyvěšená v divadle nebo na koncertě nebo s jakoukoli přírůžkou, bude potrestán peněžitou pokutou ve výši od šestnácti (starých) franků do pěti set (starých) franků. V případě opakování tohoto trestného činu v období tří let od posledního odsouzení může být peněžitá pokuta zvýšena na 3 750 franků“.

27. Článek 313–6-2 trestního zákoníku, přijatý zákonem č. 2012–348 ze dne 12. března 2012, o podpoře pořádání sportovních a kulturních akcí:

„Kdo prodává, nabízí k prodeji nebo vystavuje za účelem prodeje či dalšího prodeje nebo poskytuje prostředky za účelem prodeje či dalšího prodeje vstupenek na sportovní, kulturní nebo komerční akci nebo na živé vystoupení, a to soustavně a bez povolení producenta, pořadatele nebo nositele práv k využití této akce nebo

vystoupení, bude potrestán peněžitou pokutou ve výši 15 000 eur. V případě opakování tohoto trestného činu se pokuta zvyšuje na 30 000 eur.

Pro účely prvního odstavce se za vstupenku považuje jakákoli vstupenka, doklad, zpráva nebo kód v jakékoli podobě a na jakémkoli nosiči, které potvrzují nabytí práva k účasti na akci nebo představení od producenta, pořadatele nebo nositele práv k užití“.

V. RELEVANTNÍ VNITROSTÁTNÍ JUDIKATURA A PROJEDNÁVANÁ PŘEDBĚŽNÁ OTÁZKA POLOŽENÁ SOUDY JINÝCH ČLENSKÝCH STÁTŮ EVROPSKÉ UNIE

28. *[omissis]* [Úvahy týkající se přednostní otázky ústavnosti, což je otázka týkající se francouzského ústavního práva, která není pro toto řízení relevantní]

35. Pokud je nám známo, neexistuje žádné rozhodnutí vnitrostátních trestních soudů ohledně slučitelnosti článku 313–6-2 trestního zákoníku, případně článku 1 zákona ze dne 27. června 1919 s unijním právem.

36. Naproti tomu je třeba zdůraznit, že italská Státní rada v řízení zahájeném italským Úřadem pro regulaci a hospodářskou soutěž v odvětví komunikací („Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni“, AGCOM) proti společnosti VGG položila SDEU tři předběžné otázky podle článku 267 SFEU (věc C-70/22, která je v současné době projednávána Soudním dvorem).

37. Je však třeba podotknout, že výše uvedené předběžné otázky se týkají rozporu italských právních předpisů se směrnicí 2000/31/ES, jakož i články 102 a 106 SFEU.

VI. ODŮVODNĚNÍ ŽÁDOSTI O ROZHODNUTÍ O PŘEDBĚŽNÉ OTÁZCE

38. **Postoj společností VGG:**

39. Společnosti VGG mají za to, že nemohou být stíhány pro trestné činy stanovené a sankcionované podle článku 1 zákona ze dne 27. června 1919 a článku 313–6-2 trestního zákoníku ani z nich nemohou být obžalovány, a to z důvodu zjevného rozporu těchto ustanovení s unijním právem, zejména s ohledem na články 52 a 56 SFEU, [čl.] 49 odst. 1 a 3 Listiny základních práv Evropské unie a zásadu právní jistoty, kterou Soudní dvůr Evropské unie stanovil jako obecnou zásadu unijního práva.

VII. PŘEDBĚŽNÉ OTÁZKY

40. Má být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že umožňuje vnitrostátním orgánům použít právní úpravu vyplývající z článku 1 francouzského loi du 27 juin 1919 portant répression du trafic des billets de théâtre (zákon ze dne 27. června 1919 o potírání obchodu se vstupenkami na divadelní představení) a z článku 313–6-2 code pénal (trestní zákoník), zavedeného zákonem ze dne 12. března 2012, pokud tato ustanovení mají za účinek, s výhradou určitých výjimek, zákaz dalšího prodeje nebo podpory dalšího prodeje vstupenek zakoupených na primárním trhu mezi evropskými fyzickými nebo právníckými osobami usazenými ve dvou různých členských státech?

41. Mají být články 56 a 52 SFEU a s nimi související naléhavé důvody obecného zájmu vykládány v tom smyslu, že připouští, aby vnitrostátní orgány na základě právní úpravy vyplývající z článku 1 francouzského zákona ze dne 27. června 1919 o potírání obchodu se vstupenkami na divadelní představení a z článku 313–6-2 trestního zákoníku, zavedeného zákonem ze dne 12. března 2012, odůvodnily omezení, která zřejmě nejsou způsobilá účinně chránit uváděné cíle, jako je ochrana veřejného pořádku a ochrana spotřebitelů, nebo která jsou nepřiměřená s ohledem na alternativní opatření, která by mohla být přijata?

42. Má být čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v tom smyslu, že umožňuje uložit pachateli trestného činu stanoveného v článku 313–6-2 trestního zákoníku, zavedeného francouzským zákonem ze dne 12. března 2012, pokuty ve výši stanovené v tomto článku, která činí 15 000 eur a v případě opakování trestného činu 30 000 eur, a to s ohledem jednak na restriktivní povahu použitelných právních předpisů, a jednak na nízkou závažnost spáchaných trestných činů?

43. Mají být zásada právní jistoty, zakotvená Soudním dvorem Evropské unie jako obecná zásada práva Evropské unie, a čl. 49 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, který zakotvuje zásadu zákonnosti trestných činů a trestů, vykládány v tom smyslu, že umožňují zachování článku 1 francouzského zákona ze dne 27. června 1919, který na jedné straně neumožňuje dotčeným osobám zjistit, zda vstupenky, které prodávají nebo dále prodávají, jsou dotované nebo zvýhodněné, ačkoli tato okolnost zakládá jejich trestní odpovědnost, a na druhé straně neumožňuje jednotlivcům znát přesně výši trestu, který jim může být uložen, jelikož tento trest je vyjádřen ve starých francích bez výslovného odkazu na platné právní předpisy?

44. Mají být zásada právní jistoty, zakotvená Soudním dvorem Evropské unie jako obecná zásada práva Evropské unie, a čl. 49 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, který zakotvuje zásadu zákonnosti trestných činů a trestů, vykládány v tom smyslu, že brání použití článku 313–6-2 francouzského trestního zákoníku, který vyvolává nejistotu na straně osoby nabízející nebo poskytující prostředky za účelem prodeje vstupenek na akci nebo představení, jelikož tato osoba není schopna zjistit, zda prodejce získal či nezískal souhlas producenta,

pořadatele nebo nositele práv k užití, přičemž pojem pořadatel není ani v platných právních předpisech jasně definován?

45. Přispívá článek 313–6-2 francouzského trestního zákoníku k zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele vyžadované unijním právem, zakotvené v článku 38 Listiny základních práv Evropské unie, tím, že toto ustanovení trestního práva umožňuje bojovat proti spekulativním transakcím se vstupenkami prováděným neoprávněnými zprostředkovateli?

46. Není zákaz dalšího prodeje vstupenek osobou, která není pořadatelem nebo producentem představení ani nezískala jejich souhlas k takovému dalšímu prodeji, zavedený článkem 313–6-2 trestního zákoníku v rozporu se zásadou volné hospodářské soutěže zakotvenou v unijním právu (článcích 101 až 109 SFEU)?

47. Nepřiznává článek 313–6-2 trestního zákoníku pořadatelům představení výlučná práva v rozporu s čl. 106 [odst.] 1 SFEU tím, že jim poskytuje monopol na prodej jejich vstupenek?

[omissis]